

[Juu! Madsen.]

lovforslag om salg af jord i offentlig eje; jeg var ikke dengang medlem af tinget, men så vidt jeg erindrer, drejer det sig om et lovforslag om salg på jordrentevilkår, og det kan der siges meget om; det ærede medlem fru Lis Groes kan f. eks. spørge det ærede medlem hr. Holger Eriksen. Jeg har med interesse læst det ærede medlems sidste artikel i Boligen og har deraf forstået, at spørgsmålet om at sælge jord på jordrentevilkår ikke er så ligetil, så betænelighederne findes altså også andre steder i denne sal.

Vedrørende loven om Køge Bugt-området vil jeg sige, at jeg forstår ikke det ærede medlem fru Lis Groes' bemærkninger, for den lov blev vedtaget med det konservative folkepartis stemmer, og man må altså åbenbart under de forhandlinger, der har været ført, være nået frem til et resultat, der har været enighed om.

Med henblik på de bemærkninger, det ærede medlem hr. Holger Eriksen kom med, vil jeg gerne sige, at min tekst er blevet udlagt lidt frit af det ærede medlem. Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at der er mange årsager til, at jorden er blevet så dyr, som den er, og at en af årsagerne er den inflation, som er til stede i samfundet, og som det ærede medlem hr. Holger Eriksen i øvrigt beskæftigede sig meget med. Man kan ikke, efter at priser, lønninger, omkostningsniveau og skatteniveau, der er højere, end vi nogen sinde har haft det, har fremkaldt en kolossal inflation, der naturligvis også må gøre sig gældende, når det drejer sig om prisen på jord, pludselig komme og sige: det er den opståede pris, der er skyld i alt det, der er gået forud, og i den inflation, vi har. Naturligvis indgår disse ting som en faktor i inflationsbevægelsen, men også kun som en faktor, og adressen må samtidig søges mange andre steder, når man taler om disse ting.

Hvad angår den drøftelse, der har været ført om sagen Greve-Kildebrønde, vil jeg gerne sige, at det er jo ikke opgaven her i detaljer at drøfte dette projekt. Det, jeg har villet belyse med et eksempel — og jeg har ikke set noget eksempel andre steder fra, heller ikke ærede medlemmer har givet udtryk for noget i den retning — er, hvorledes man ved at lade landmændene selv udstykke deres jord, hvilket de af

mange forskellige årsager aldrig har turdet gøre, har taget spekulationsleddet ud af selve jordforretningen. Det er da klart, at de landmænd, der sidder derude med deres ejendomme, ønsker at få den værdi for deres jord, som den rent faktisk har fået af de mange årsager, vi har været inde på. Det kan man ikke bebrejde disse landmænd, men jeg har anført, at det projekt, der er tale om, og som drejer sig om en villaby, der vil få en eksklusiv beliggenhed 20 km fra København, med brede villaveje, stier til skolebørn o. s. v., adgang til en 6 km lang første klasses strand, at dette projekt på 6 000 grunde ville være et gunstigt bytte for spekulation, og det er forhindret i kraft af et initiativ, som kommunen har taget, og som ingen kunne tvinge den til at tage.

Det er et projekt, som vil spare de fremtidige borgere i denne kommune for, jeg har sagt 50 mill. kr., men jeg er overbevist om, at hvis det ærede medlem hr. Holger Eriksen og jeg satte os ned og regnede ud, hvad virkelige spekulanter ville kunne få ud af dette, så ville de 50 mill. kr. ikke holde, så skal vi højere op med hensyn til det beløb, der er sparet for de fremtidige borgere i denne kommune på $\frac{1}{6}$ af kommunens grund. Det har jeg kaldt et initiativ, som bør påkalde opmærksomhed, og jeg har samtidig rejst problemet omkring det forhold, at landmændene selv forestår udstykningen af deres jord; men det er her, skattemyndighederne kommer ind, for hvis dette, at den første grund er solgt fra, betyder, at hele landejendommen vurderes som byggegrund, vil grundværdistigningsafgiften og andre ting bevirke, at en sådan udstykning sjældent kan gennemføres med den begrænsede kapitalmængde, den enkelte landmand har til rådighed.

Derfor er der et problem. Jeg ved, at den højtærede boligminister er gjort opmærksom på dette problem og, så vidt jeg har forstået, ikke har forholdt sig afvisende over for den henvendelse, der er kommet fra kommunalfolkene i Greve-Kildebrønde. Jeg må måske understrege, at det er en enig kommunalbestyrelse med alle partier repræsenteret, der har vedtaget dette og er gået ind for arbejdet.

Jeg var i går sammen med ca. 25 kommunalfolk, fortrinsvis sognerådsformænd og